

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENÍ
NA KOŁOKWIUM ROCZNE DLA APLIKANTÓW ADWOKACKICH 1 ROKU
SZKOLENIA Z ZAKRESU BŁOK PRZEDMIOTÓW PRAWA KARNEGO
w terminie podstawowym w dniu 16 listopada 2018 r.
w formie pracy do samodzielnego sporządzenia w domu

Zastrzeżenia:

Mając na uwadze stan faktyczny sprawy i treść wyroku, należy sporządzić apelację w imieniu oskarżonego Kazimierza Klonowskiego.

Przygotowane „akta sprawy” mają charakter skrótowy, m.in. co do opinii sądowno-psychiatrycznej oraz protokołu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym Alkometr – posłużono się na potrzeby kazusu tylko wnioskami i podstawowymi informacjami.

Wyrok w zasadzie winien być zaskarżony w części, co do kary, środka karnego i przypadku, zgodnie z treścią art. 447 § 2 k.p.k.

Pamiętajmy, że sąd nie jest związany wnioskami a zatem ocena sporządzonych wniosków przez zdających nie powinna być kluczowa czy ostatecznie decydująca o ocenie. Ważne, aby treść zarzutu była spójna z treścią wniosku.

Rekomendowane dla sprawdzających jest ocenienie czy zdający dostrzegli i prawidłowo skonstruowali zarzuty, prawidłowo wskazali zakres zaskarżenia, konsekwentnie i logicznie wywiedli wnioski, starając się rzeczowo i przekonująco to uzasadnić.

Ewentualne inne niż niżej opisane błędy sądu instancji jak np. oczywista omyłka w dacie urodzin podejrzanego, odnalezione i wywiedzione w zarzutach przez sporządzających apelację mogą podnieść ocenę apelacji, przy czym winny uwzględniać zmianę zakresu zaskarżenia. Ewentualnie podniesienie innych niż dotyczące kary i środka karnego zarzutów rodzi konieczność zaskarżenia wyroku w całości. Nie dostrzeżenie tych dodatkowych uchybień, ale odnalezienie większości naruszeń obrazu prawa materialnego i rażącej niewspółmierności kary i środka karnego z jednoczesnym właściwym skonstruowaniem zarzutów i wniosków, nie powinno determinować finalnej oceny apelacji. Ostateczna ocena w tym zakresie należy do egzaminatora.

Zarzuty:

1) Rażącej niewspółmierności karny i środka karnego.

2) Obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 44 § 2 k.k. Sąd nie mógł orzec przypadku pojazdu, albowiem zgodnie z Uchwałą Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego – Izba Karno z dnia 30 października 2008 r. I KZP 20/08, pojazd mechaniczny stanowi przedmiot czynności wykonawczej przestępstwa, określonego w art. 178a § 1 k.k., a więc nie należy do kategorii przedmiotów, które służą lub są przeznaczone, w rozumieniu art. 44 § 2 k.k., do popełnienia tego przestępstwa.

Czy zarzut ten może być wywiedziony poprzez wykazanie obrazu prawa materialnego czy naruszenia art. 438 pkt 4 k.p.k. pozostawiono ocenie sprawdzających.

3) Obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 63 § 4 k.k. przez niezaliczenie na poczet orzeczonego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy, przy czym jeśli zdający

dostrzeże obrazę, przy orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych podstawy prawnej z art. 42 § 2 kk będzie to dodatkowo pozytywnie ocenione.

Jako dodatkowy zarzut jawi się możliwość zaskarżenia

4) Rozbieżności w zakresie orzeczenia wysokości środka karnego w treści wyroku i innej wysokości w treści uzasadnienia wyroku, choć nie było ona celowym błędem, a właściwa konstrukcja tego zarzutu wymagałaby zmiany zakresu zaskarżenia wyroku.

Wnioski:

Wnioski apelacji powinny uwzględniać zakres zaskarżenia wskazany w odwołaniu.

Za właściwe należy uznać zmianę wyroku poprzez orzeczenie kary i środka karnego w jak najłagodniejszym wymiarze (orzecznictwo, opinia doktryny odnoszące się do pojęcia rażącej niewspółmierności kary/środka karnego) z jednoczesnym wnioskiem o zaliczenie na poczet środka karnego rzeczywistego okresu zatrzymania prawa jazdy. Dopuszczalne jest także wnioskowanie o warunkowe umorzenie postępowania, jako wniosek najdalej idący.

Zmianę wyroku poprzez uchylene w zakresie orzeczenia przepadku pojazdu.